

2) Forslagets § 2 indeholder foruden den efter Hærorordningsloven optagne Regel om, at Saaudbærkere til Artilleriets tekniske Afdelinger og Flaaden samt Underlæger og Underbyrlæger udtages af den hele Udskrivningsmasse, hvad enten de iøvrigt egne sig til egentlig Krigs- eller til Militairarbejdstjeneste, hvilken Regel her ikke synes at burde sarnes, tillige Bestemmelse om Høidemaalet. Naar Udvalget har ønsket sidstnævnte Bestemmelse omredigeret saaledes, som skeet er i Forslaget, er dette blandt Andet og væsentligt motiveret af Hensynet til derved at forebygge, at det nuværende Høide- maal ad Anordningsvei nogeninde skulde blive sat op.

3) Udvalget har ikke, som Regjeringen, meent, at Lodtrækningen burde indskrænkes til dem, som udskrives til de særlige Saaaben eller Corps og Flaaden eller Militairarbejderklassen, men antaget, at alt Mandstab uden Hensyn til dets Anvendelse, fra hver Udskrivningskreds under Cet, bør trække Lod. Herved vil altsaa hver Tjenestedygtig faae sit Nummer og sin særegne Plads i Rækkefølgen af det hele Mandstab, og de Banfælgigheder, som ellers vilde kunne op- staae derved, at der til visse Tjenestedykkere udskrives uden Hensyn til, om den Paagjældende egner sig til egentlig Krigstjeneste eller blot til at være Militairarbejder, ville ganske fore- bygges.

4) I § 4, der omhandler Straffene for Udeblivelse fra Sessionen, er der blot foretaget enkelte Redaktionsændringer, sigtende til at tydeliggjøre Lovudkastets Tanke, hvorhos der er tilføjet den Bestemmelse, at den, som udebliver 3die Gang fra Session i Fredstid, saasnart han antræffes, foruden at ansees som i Udcastet foreslaaet, tillige kan afgives til Tjeneste ved Hæren eller Flaaden efter sin Brugbarhed, altsaa enten til egentlig Krigstjeneste eller som Militairarbejder.

5) Medens de nærmest foregaaende Para- grapher nærmest angaa Behandlingen til Udskrivningen, vedrøre §§ 5—7 selve den egentlige Udskrivning.

I § 5 er der foretaget den Forandring, at Bestemmelsen i Regjeringsudkastet om Indkal- delsen, der formeentlig ikke hører hjemme her, er udgaaet (jfr. nedenfor § 8), og at Reglen om, at de med de lavere Lodtrækningsnumere udskrives fremfor dem med de højere, har faaet en saadan Affattelse, at den passer baade for de til egentlig Krigstjeneste og de til Militair- arbejdstjeneste dygtige Personer. Det er der- hos udtrykkelig udtalt, at de højere Lodtræk- ningsnumere, for hvilke der ei bliver den særlige Tjenesteanvendelse, hvortil de egne sig, udskrives henholdsvis til Fodfolket eller til Militairarbejdere. — Regjeringsforslagets 3die Stykke er blevet optaget i en paafølgende Paragraph (§ 10).

6) Da det maa ansees for ønskeligt, at unge Menneffer, som tidlig htre Hyst og Anlæg til at blive Befalingsmænd, itide kunde drages ind i Hærens Rækker, har Udvalgets Mindre- tal foreslaaet, at der efter § 5 optages den iblandt Underændringsforslagene under Nr. 1 anførte Pa- ragraph. Dersom 22 Aars eller endog blot 18 Aars Lægdsrulle-Ålder (i Gjennemsnit i Virke- ligheden 23 og 19 Aars Alderen) fastholdes som ufravigelig Betingelse for at kunne udskrives, vilde Følgen efter de Regler, som ere foreslaaede for Uddannelsen af de forskjellige Classer Befal- ingsmænd, blive den, at de Paagjældende uden Nytte for Hæren først forholdsvis seent vilde kunne have tilendebragt deres Uddannelse, og at de maatte anvende flere Aar af deres Liv i andre Niemed, inden de kunde begynde deres egentlige militaire Uddannelse. Man har der- for foreslaaet, at de, som mindst have opnaaet 16 Aars Alderen, kunne lade sig udskrive, selv om de endnu ikke ere fuldkomment tjenestedyg- tige, dog paa det Vilkaar, at de først begynde at aftjene deres Børnepligt, naar de, efter at have fyldt 18 Aars Alderen, paa en Session ved personligt Møde eller ved Vidnesbyrd fra den Afdeling, hvor de ere bleve uddannede, godtgjøre, at de have opnaaet fuldkommen Tje- nestedygtighed. Ved Tilføielsen af dette Vil- kaar har man villet forebygge, at unge Men- neffer uden virkelig alvorlig Hensigt eller rime- lig Udsgt til at blive Befalingsmænd skulde